

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/115/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119323994
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Pella
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:6119323994.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Pella, členov senátu JUDr. Slávky Maruščákovej a JUDr. Natálie Štrkolcovej, v spore žalobcu: H Point, s.r.o., sídlo: Magnezitárska 11, 040 13 Košice, IČO: 43 838 286, zastúpený advokátskou kanceláriou: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., sídlo: Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: Slovenská kancelária poisťovateľov, sídlo: Bajkalská 19B, 826 58, Bratislava, IČO: 36 062 235, zastúpená: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, sídlo: Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441 v konaní o zaplatenie sumy 1.043,19 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 33Cb/67/2019–146 zo dňa 21. júna 2021, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok Okresného súdu Košice I č.k. 33Cb/67/2019–146 zo dňa 21. júna 2021.
- Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo svojom výroku I zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.043,19 eur istiny spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 13.2.2019 do zaplatenia a vo výroku II priznal žalobcovi voči žalovanému právo na nahradenie trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vydaný rozsudok v jeho výroku I bol odôvodnený právom žalobcu na poistné plnenie podľa Zákona č. 381/2001 Z.z.. Konkrétne išlo o nárok na nahradenie škody (doplatok náhrady škody) spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktoré v čase vzniku škody nebolo poistené zmluvným poistením, pričom poškodený tento svoj nárok na nahradenie škody neskôr postúpil žalobcovi. Z nižšie uvedených dôvodov (ods. 2.1. až 2.4.) súd prvej inštancie vyhodnotil existujúce sporné otázky v prospech žalobcu. Spornými v tomto konaní boli nasledovné otázky: 1, opodstatnenosť krátenia nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla z dôvodu vykonania opravy poškodeného vozidla v neautorizovanom servise, nepreukázaného navýšenia lakovacieho materiálu a tým zníženej normohodiny na 20 eur a zhodnotenie vozidla s ohľadom na jeho amortizáciu a 2, platnosť postúpenia uplatnenej pohľadávky z poškodeného na žalobcu. Po právnej stránke súd prvej inštancie odôvodnil svoje rozhodnutie ustanoveniami § 24 ods. 2, 3 a 4 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej „Zákon o PZP“), § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka (spôsob a rozsah náhrady škody), § 797 ods. 2 a 3, § 799 Občianskeho zákonníka (práva a povinnosti z poistenia) a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (omeškanie dlžníka).

2.1. Servis pri oprave poškodeného motorového vozidla postupoval tak, aby motorové vozidlo Mercedes Vaneo 414, EČV: A. bolo z technického a funkčného hľadiska rovnako prevádzky schopné ako pred škodovou udalosťou. Oprava bola prevedená účelne a smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti, jej cieľom a zmyslom bolo, aby poškodené motorové vozidlo spĺňalo rovnaké kvalitatívne,

funkčné a estetické kritériá ako pred škodovou resp. poistnou udalosťou. Žalovaný je povinný uhradiť skutočnú škodu, ktorá vznikla poškodením predmetného motorového vozidla. Skutočná škoda má byť priznaná vo výške nákladov za reálne vykonané opravy, ktoré boli nevyhnutné v dôsledku škodovej udalosti. Náklady na prácu a lakovanie, sa vypočítajú len s priznaním hodinovej sadzby účtovanej autoservisom (vrátane DPH), ktorá neprevyšuje sumu obvyklú v danom regióne opravcu pre konkrétnu značku a typ vozidla. V prípade, že bude hodinová sadzba účtovaná opravcom vyššia, potom poisťovňa hradí maximálnu hodinovú sadzbu obvyklú v danom regióne pre konkrétnu značku a typ vozidla. Mercedes Vaneo 414 je možné zaradiť do kategórie MPV stredná trieda. Žalobca si účtoval pri oprave motorového vozidla za 1 normohodinu mechanickej práce a taktiež za 1 normohodinu lakovacej práce sumu vo výške 40 EUR (bez DPH), čo je v porovnaní s ostatnými autoservismi porovnateľná resp. výhodnejšia a nižšia cena, preto je neuznanie ceny prác v plnej výške nedôvodné.

2.2. Žalovaný je povinný uhradiť skutočnú škodu, ktorá vznikla poškodením motorového vozidla. Skutočná škoda má byť priznaná vo výške nákladov, ktoré musel žalobca, resp. poškodený vynaložiť v súvislosti s opravou poškodeného motorového vozidla. Pri predmetnej škodovej udalosti č. LA 104047 poisťovateľ ďalej krátil poistné plnenie z dôvodu zhodnotenia po oprave, tzv. amortizácia. Nemožno prenášať povinnosť úhrady nákladov na uvedenie vozidla do pôvodného stavu v ich plnej výške na poškodeného, resp. žalobcu a znevýhodňovať ho tak na úkor škodcu. Poškodenému by bolo diskutabilné "zhodnotenie" vozidla protiprávnym konaním osoby, ktorá dopravnú nehodu zavinila, vnútené (keby k dopravnej nehode nedošlo, nemusel by vozidlo opravovať). V dôsledku škodovej udalosti by sa tak podľa výkladu poisťovní poškodený ocitol v paradoxnej situácii, kedy by musel vynaložiť zo svojich prostriedkov značnú čiastku na to, aby vozidlo mohol vôbec používať ako pred škodovou udalosťou, aj keď sám žiadne dopravné predpisy neporušil. Súd mal ďalej za to, že zo strany žalovaného došlo k neoprávnenému kráteniu poistného plnenia za náklady na cenu práce. Žalovaný je žalobcovi povinný nahradiť skutočnú škodu na vozidle, ktorá poškodenému vznikla v dôsledku škodovej udalosti, pričom výška tejto skutočnej škody je premietnutá v príslušnej faktúre, súčasťou ktorej je kalkulácia opravy. Táto faktúra predstavuje zoznam všetkých prác a materiálu, ktoré bolo nutné vynaložiť na uvedenie poškodeného vozidla do stavu ako pred škodovou udalosťou a je teda premietnutím skutočne vykonaných opráv prevedených na vozidle.

2.3. Zníženie poistného plnenia žalovaným z dôvodu, že poškodený si dal vykonať opravu poškodeného vozidla v neautorizovanom servise je v rozpore so zákonom. Zákon o povinnom zmluvnom poistení nedáva možnosť žalovanému znížiť poistné plnenie z dôvodu nevykonania opravy poškodeným v autorizovanom servise. Navyše delenie servisov na autorizované a neautorizované je v rozpore s európskou legislatívou. Súd preto považoval za správne, že žalobca si fakturoval za 1 NH práce cenu 40 eur, čo je v porovnaní s inými servismi v regióne výhodnejšia cena. Tu súd vychádzal aj z cien lakovacích a mechanických prác pre rovnaké alebo obdobné motorové vozidlá vybraných servisov v danom regióne. Súd mal za to, že Zmluva o postúpení pohľadávok spĺňa a obsahuje všetky obligatórne náležitosti stanovené zákonom, a to jasne špecifikovanými účastníkmi zmluvy a predmetu postúpenia spolu s vyjadrením prejavu vôle postupcu s výškou a špecifikáciou postupovanej pohľadávky.

2.4. V predmetnom prípade nebol splnený a preukázaný žiadny dôvod, ktorý by umožňoval žalovanému jednostranne krátiť poskytnutie poistného plnenia. Ku kráteniu poistného plnenia pritom môže dôjsť iba na základe zákona (§ 798 Občianskeho zákonníka) alebo podmienok vyplývajúcich z uzavretej zmluvy. Žalovaný Oznámením o poukázaní náhrady škody zo dňa 29.01.2019 žalobcovi oznámil, že dňa 28.01.2019 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 9528261808, a bol mu predložený výpočet výšky poistného plnenia. Keďže žalovaný nezaplatil riadne a včas dostal sa do omeškania a preto súd priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania a to 5,00 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1.043,19 eur a 5,00 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1.043,19 eur od 13.02.2019 do zaplataenia.

3. Rozhodnutie o trovách konania (výrok II) súd prvej inštancie odôvodnil nárokom žalobcu podľa § 255 Civilného sporového poriadku, pretože žalobca mal plný úspech.

4. Žalovaný v zákonnej lehote podal proti vydanému rozsudku prvej inštancie odvolanie. Svoje odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi danými v § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“). Na základe uvedeného žalovaný navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo alternatívne rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. Konkrétne dôvody odvolania žalovaného sú uvedené v nasledovných odsekoch 4.1. až 4.4.

4.1. Zmluva o postúpení pohľadávky medzi poškodeným a žalobcom je absolútne neplatná a to z dôvodu, že je neurčitá a tiež z dôvodu neexistencie postupovanej pohľadávky. Súd prvej inštancie sa absolútnou neplatnosťou zmluvy a s tým súvisiacimi námietkami žalovaného vôbec nezaoberal.

4.2. Súd prvej inštancie nesprávne konštatoval, že žalovaný krátil poistné plnenie, pretože z Oznámenia o poistnom plnení jednoznačne vyplýva, že priznaná suma poistného plnenia vo výške 1.044,43 eur predstavuje primerané náklady na opravu poškodeného motorového vozidla. Súd prvej inštancie nesprávne uzavrel, že cena vyúčtovaných prác za opravu (cena za 48,- eur normohodinu) neprekročila obvyklú cenu normohodín pre košický región pre príslušný typ vozidla a značku vozidla. Žalobca túto skutočnosť nepreukázal, pretože cenníky, ktoré predložil nezohľadňujú príslušný typ a značku vozidla. Žalobca nie je autorizovaným servisom.

4.3. Žalovaný na pojednávaní dňa 21.6.2021 predložil súdu Zápis o obhliadke vozidla vykonanej spoločnosťou Wüstenrot poisťovňa a.s., pričom z tohto zápisu je zrejmé, že svetlomet nebol priznaný na výmenu. Obdobne na pojednávaní dňa 21.6.2021 žalovaný predložil svoju kalkuláciu nákladov na opravu, z ktorej vyplýva, že primeraná cena práce za jednu normohodinu predstavuje sumu 24,- eur s DPH, pričom žalovaný prostredníctvom spoločnosti KOOOPERATIVA priznal práce za jednu normohodinu vo výške 23,- eur s DPH. Týmito dôkazmi sa súd prvej inštancie nezaoberal a zamietol ich s použitím zásady sudcovskej koncentrácie, čo nebolo správne, pretože pri uplatnení zásady koncentrácie je potrebné zohľadniť aj objektívne kritériá (napr. právnu zložitost' sporu) ale aj subjektívne kritériá (napr. schopnosť účastníka rozpoznať potrebu tvrdiť určité skutočnosti).

4.4. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal dôvodnosť svojho nároku, keďže faktúru za opravu sám vystavil. Táto faktúra nemôže dostatočne kvantifikovať a objektivizovať výšku škody, pričom žalobca navyše ani nepredložil doklad preukazujúci jej uhradenie a v prípade, žeby bola oprava vykonaná bezodplatne, tak škoda ani nevznikla. Priznaný nárok na úrok z omeškania nie je oprávnený, pretože pokiaľ žalovaný splnil svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 Zákona č. 381/2001 Z.z., nemohol vzniknúť nárok na zaplatenie úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 citovaného zákona. V tejto súvislosti žalovaný opätovne konkrétne poukázal na existujúcu judikatúru (rozsudok KS v Bratislave sp. zn. 8Co/151/2016 zo dňa 14.6.2016, rozsudok KS v Bratislave sp. zn. 6Co/838/2014, rozsudok KS v Prešove sp. zn. 8Co/321/2015 zo dňa 27.2.2017, rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 a rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26.2.2019).

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného ako aj k jeho ďalším vyjadreniam v rámci odvolacieho konania vyjadril tak, že navrhol vydaný rozsudok potvrdiť a žalobcovi priznať právo na nahradenie jeho trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Konkrétne stanovisko žalobcu k odvolaniu žalovaného je uvedené v nasledovných odsekoch 5.1. až 5.5..

5.1. Zmluva o postúpení pohľadávky je platná a účinná. V zmluve je dostatočne zrozumiteľne, určito a jednoznačne vyjadrené, čo je jej predmetom, kto je dlžníkom, kto veriteľom a tiež je uvedený právny titul vzniku škody. Zmluva teda spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti. Prvoinštančný súd sa vysporiadal s argumentáciou žalovaného, pričom žalovaný nepredložil žiadny dôkaz ani argumentáciu, ktorá by podporila neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky.

5.2. Žalobca predložil cenníky iných autoservisov z daného regiónu a časového obdobia a taktiež aj súdmi akceptovanú kategorizáciu motorových vozidiel. Žalobca si cenu za opravu motorového vozidla uplatnil v rovnakej výške, preto obdobne ako aj súd prvej inštancie má zato, že predložené dôkazy sú dostačujúce.

5.3. Naproti tomu (riadne predložené relevantné dôkazy žalobcu) žalovaný na svoju obranu pri podanom odpore nepredložil všetky svoje dôkazy, predloženie dôkazov (Zápis o obhliadke a Kalkulácia nákladov) až priamo na pojednávaní nebolo uskutočnené včas (§ 153 CSP), preto súd prvej inštancie na nich správne neprihliadal. Týmito dôkazmi musel žalovaný disponovať skôr (pri podaní oporu), vec nie je možné považovať za skutkovo zložitú a dôkazy sa netýkali ani nových skutočností, aby nebolo možné uplatniť zásadu koncentrácie súdneho konania. Navyše ani tieto dôkazy nie sú dostatočne spôsobilé vyvrátiť nárok žalobcu, pretože krátenie poistného plnenia z dôvodu nepriznanej výmeny svetlometu nebolo v oznámení o poistnom plnení uvedené a dôvody odmietnutia plnenia nie je možné dodatočne

meniť a predložená kalkulácia nákladov nie je dostatočne hodnoverným dôkazom, pretože škoda je ňou určená len potenciálne a nejde teda o skutočnú škodu, nakoľko kalkulačný program nemôže premietnuť okolnosti konkrétnej opravy poškodeného vozidla.

5.4. Škoda vzniká momentom vzniku poistnej udalosti, t.j. samotným vznikom škody na motorovom vozidle a nie až momentom vykonania opravy vozidla, respektíve uhradenia faktúry za opravu poškodeného vozidla. Na existenciu nároku na náhradu škody zo zákona neexistuje povinnosť preukázať úhradu faktúry za opravu vozidla poškodeným. V tejto súvislosti žalobca poukázal na skutočnosť, že žalovaný časť škody uhradil aj bez preukázania uhradenia príslušnej faktúry a tiež poukázal na existujúcu judikatúru (R 5/1988, R 25/1990).

5.5. Súdom prvej inštancie priznané úroky z omeškania sú právne odôvodnené ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako sankcia za nesplnenie povinnosti peňažnej povahy, t.j. riadne a včas uhradiť poistné plnenie. Právna úprava, na ktorú žalovaný vo svojom odvolaní odkazuje sa však týka úrokov z omeškania za nesplnenie nepeňažnej povinnosti. Vychádzajúc zo znenia § 44 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP, tieto nevylučujú aplikáciu ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko postihujú inú nečinnosť poisťovateľa. Nárok na zaplatenie náhrady škody nebol uhradený v lehote stanovenej v § 797 ods. 3 OZ, plnenie nebolo poskytnuté včas a tým sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto vznikol poškodenému aj nárok na úrok z omeškania odo dňa, kedy sa žalovaný do omeškania dostal. K obsahu rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 (ako aj k ďalšej žalovaným citovanej judikatúre) žalobca uviedol, že tieto nie je možné aplikovať na tento spor, pretože v tomto prípade ide o úrok z omeškania za omeškание s plnením peňažného dlhu podľa Občianskeho zákonníka. Akceptáciou záverov stanoviska citovaného rozsudku NS SR by došlo k situácii, kedy by neexistovala žiadna sankcia pre poisťovňu za neposkytnutie peňažného plnenia riadne a včas. V tomto smere poukázal žalobca na iné neskôr vydané existujúce judikáty (rozsudky KS v Košiciach – celkovo 42 rozhodnutí), ktoré v obdobných prípadoch potvrdzujú nárok na úrok z omeškania za omeškание s peňažným plnením poisťovní. Žalobca svoje stanovisko podporil tiež obsahom (bod 41) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES zo dňa 16.9.2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, ktoré rieši otázku sankcií za neplnenie povinností v stanovenej lehote s odkazom na vnútroštátne predpisy členských štátov.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania, keďže nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani verejný záujem. Rozsudok vyhlásil dňa 28. marca 2024 podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP, pričom o termíne a mieste verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom.

7. Podľa § 365 (Odvolacie dôvody) ods. 1 CSP: „(1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.“

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP: „Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.“

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP: „Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.“

10. Vychádzajúc zo skutkových zistení súdu prvej inštancie ako aj z obsahu ďalších podaní vykonaných sporovými stranami v rámci odvolacieho konania dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie sa správne a presvedčivo argumentačne vysporiadal so skutkovým i právnym posúdením veci a jeho rozhodnutie spĺňa všetky požiadavky podľa § 220 ods. 2 CSP. Preto odvolací súd konštatuje, že dôvody, ktoré viedli súd prvej inštancie k jeho rozhodnutiu boli správne. Žalovaným deklarované odvolacie dôvody teda neboli v plnom rozsahu naplnené.

12. Podrobné, vecne správne a zákonu zodpovedajúce sú závery súdu prvej inštancie vo veci samej, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia z hľadiska hmotného práva, k odvolaniu žalovaného a k podstatným tvrdeniam strán sporu v tomto odvolacom konaní, odvolací súd uvádza nasledovné:

13. V rámci odvolacieho konania žalovaný postavil svoju obranu na existencii odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP. Po dôkladnom prerokovaní oprávnenosti žalovaným namietaných odvolacích dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že ani jeden z nich nie je naplnený a preto rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, t.j. rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalovaného zaviazal na nahradenie odvolacích trov žalobcu v plnom rozsahu a to z nasledovných dôvodov:

14. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces): Z obsahu odvolania žalovaného vyplýva, že tento odvolací dôvod mal byť zrejme naplnený tým, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní uplatnením zásady sudcovskej koncentrácie nepostupoval správne, keď nevzal do úvahy žalovaným predložené dôkazy na pojednávaní dňa 21.6.2021 (Zápis o obhliadke vozidla vykonaný spoločnosťou Wüstenrot poisťovňa a.s. a kalkuláciu nákladov na opravu). K tomuto odvolaciemu dôvodu je možné tiež zaradiť aj námietku žalovaného, že súd prvej inštancie sa nijakým spôsobom nezaoberal absolútnou neplatnosťou Zmluvy o postúpení pohľadávok medzi poškodeným a žalobcom. Tento odvolací dôvod nie je vo veci daný a to z dôvodov uvedených v odsekoch 14.1. až 14.4.

14.1. Podľa § 153 ods. 1 a 2 CSP (Sudcovská koncentrácia konania): „(1) Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. (2) Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.“

14.2. Žalovaný v rámci svojho odvolania dôvodil, že na pojednávaní dňa 21.6.2021 na svoju obranu predložil Zápis o obhliadke vozidla vykonaný spoločnosťou Wüstenrot poisťovňa a.s. a kalkuláciu nákladov na opravu, z obsahu ktorých má vyplývať neoprávnenosť nároku žalobcu. V súvislosti s touto námietkou žalovaného odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný získal vedomosť o vedení súdneho sporu najneskôr dňa 23.7.2019, kedy mu spolu s vydaným platobným rozkazom bola doručená aj žaloba a jej prílohy. K tomuto ďalej dodáva, že predložené dôkazy sú zo dňa 20.12.2018, t.j. žalovaný týmito dôkazmi disponoval dokonca skôr ako bola podaná žaloba. Z uvedeného je absolútne nepochybné, že ak by žalovaný konal primerane starostlivo, tak tieto dôkazy mohol na svoju obranu predložiť podstatne skôr ako až na pojednávaní dňa 21.6.2021, pretože na to mal takmer 2 roky.

14.3. Z dôvodov uvedených v odseku 14.2. vyplýva, že žalovaný porušil svoju povinnosť podľa § 153 ods. 1 CSP uplatniť prostriedky svojej procesnej obrany včas. Preto súd prvej inštancie konal opodstatnene a zákonne (podľa § 153 ods. 2 CSP), keď vo veci uplatnil sudcovskú koncentráciu konania a na takto oneskorene predložené dôkazy žalovaného pri svojom rozhodnutí neprihliadal. Iný postup súdu prvej inštancie by bol v rozpore so zásadou hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania podľa Čl. 17 CSP. Vôbec neobstojí argumentácia žalovaného, že túto koncentráciu súd nemal uplatniť, nakoľko ide o právne zložitý spor, respektíve, že žalovaný nemohol predložiť dôkazy včas z dôvodu, že nemal skoršiu vedomosť o potrebe predložiť tieto dôkazy. Táto jeho argumentácia nie je opodstatnená, pretože v tomto

konaní nejde o zásadne právne zložitý spor a nedošlo ani k situácii, že by žalobca na poslednú chvíľu uplatnil nové prostriedky procesného útoku, na ktoré by žalovaný nemohol včas reagovať.

14.4. Obdobne nie je opodstatnená námietka žalovaného v tom zmysle, že súd prvej inštancie sa nijakým spôsobom nezaoberal absolútnou neplatnosťou Zmluvy o postúpení pohľadávok medzi poškodeným a žalobcom. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku (konkrétne odsek 24) vyplýva, že súd prvej inštancie sa neplatnosťou tejto zmluvy zaoberal a vyhodnotil ju ako platný právny úkon.

15. K odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. d) a e) CSP (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností): K týmto odvolacím dôvodom odvolací súd zhodne poznamenáva, že ani jeden z týchto odvolacích dôvodov žalovaný dostatočne náležite nešpecifikoval a nevysvetlil ich existenciu, pretože na nich iba vo všeobecnosti poukázal. Po preskúmaní obsahu súdneho spisu, t.j. po preskúmaní vykonaného procesného postupu súdu prvej inštancie, odvolací súd nezistil, žeby tieto odvolacie dôvody skutočne existovali. Dokazovanie oboznámením obsahu predložených listín na pojednávaní dňa 21.6.2021 (Zápis o obhliadke vozidla vykonaný spoločnosťou Wüstenrot poisťovňa a.s. a kalkulácia nákladov na opravu) nebolo vykonané zo zákonných dôvodov (viď ods. 14.1 až 14.3).

16. K odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP (nesprávne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie) odvolací súd obdobne ako aj pri ostatných odvolacích dôvodoch žalovaného zistil, že ani tieto odvolacie dôvody v danej veci nie sú dané. Súd prvej inštancie v rámci svojho konania a rozhodovania totiž správne zistil skutkový stav veci a na tento skutkový stav správne aplikoval príslušné právne normy. Bližšie odôvodnenie tohto záveru je uvedené v nasledovných odsekoch 17 až 29.

17. Predmetom tohto konania je nárok žalobcu (odvodený od poškodeného postúpením pohľadávky) na nahradenie škody, ktorý si podľa § 24 ods. 3 Zákona o PZP uplatnil priamo voči poisťovni - žalovanému.

18. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.“

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka: „Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.“

20. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka: „(1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.“

21. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nepovažuje Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 5.2.2019 uzavretú poškodeným (B. B.) ako postupcom a žalobcom ako postupníkom za absolútne neplatný právny úkon (§ 39 Občianskeho zákonníka). Z jej obsahu (č.l. 17) je dostatočne zrejmé, že spĺňa všetky náležitosti právneho úkonu podľa znenia § 37 Občianskeho zákonníka, t.j. bola uzavretá slobodne a vážne a je dostatočne určitá a zrozumiteľná. Zmluva je uzavretá v súlade s § 524 Občianskeho zákonníka a má všetky zákonom požadované podstatné náležitosti, t.j. označenie zmluvných strán, predmet postúpenia (žalovaná pohľadávka je náležite identifikovaná uvedením jej vzniku, pôvodnej výšky, faktúrou, ktorou bola vyúčtovaná a taktiež aj zostatkom pohľadávky). Postúpenie tejto pohľadávky nie je v rozpore so žiadnym zákonom a žalovaným namietaný dôvod neplatnosti postúpenia - neexistencia postúpenej pohľadávky - tiež nie je daný. K stanovisku žalovaného

o neplatnosti postúpenia je tiež potrebné dodať, že skutočnosť, že opravu poškodeného vozidla vykonal žalobca, nevylučuje, aby neskôr poškodený ako postupca svoju pohľadávku titulom nároku na nahradenie škody postúpil akejkoľvek tretej osobe, t.j. napríklad aj práve žalobcovi ako je to v tomto prípade.

22. Otázka, či poškodený uhradil servisu (žalobcovi) faktúru za vykonanie opravy nie je podstatná pre rozhodnutie vo veci samej a súd prvej inštancie sa k tejto skutočnosti dostatočne vyjadril v odôvodnení svojho rozsudku v tom zmysle, že škoda vznikla v okamihu vzniku škodovej udalosti a nie až uhradením faktúry. S týmto stanoviskom sa odvolací súd plne stotožňuje.

23. K otázke výšky škody odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania správne ustálil výšku škody a jej doposiaľ neuhradenej časti 1.043,19 eur. Faktúrou žalobcu č. P190012 a taktiež z obsahu jej prílohy – kalkulácia opravy bolo dostatočne preukázané, že oprava poškodeného motorového vozidla Mercedes Vaneo bola vykonaná za cenu 2.087,62 eur, pričom je nesporné, že žalovaný za opravu vozidla uhradil iba sumu vo výške 1.044,43 eur.

24. Tak ako to správne uzavrel súd prvej inštancie, dôvody žalovaného na krátenie poistného plnenia (nahradenia škody) neboli oprávnené, pretože servisné práce boli servisom vyúčtované v bežných cenách v danom regióne. Toto je dostatočne zrejmé z obsahu predložených listinných dôkazov (Cenníky servisných služieb spoločností Auto Gabriel, s.r.o. Košice, MOTOR CAR Košice, s.r.o. a Porsche Inter Auto Košice s.r.o. - č.l. 18-20), pričom z ich obsahu vyplýva, že tieto cenníky upravujú aj hodnotu servisných prác ohľadom poškodeného modelu vozidla. Krátenie odmeny za vykonané práce z dôvodu, že ich nevykonal autorizovaný servis nemá žiadnu oporu v zákone a je nelogické, pretože za rovnakú prácu (nebolo zistené a ani namietané nekvalitné vykonanie opravy) prináleží rovnaká odmena.

25. Žalovaným namietané neprimerané náklady na hodnotu servisných prác s poukazom na ním predložené dôkazy - kalkuláciu programu, nepovažuje odvolací súd za relevantné, pretože podstatné pre výšku škody sú skutočné náklady pri vykonaní konkrétnej opravy. V tejto súvislosti však je potrebné opätovne poukázať nato, že túto procesnú obranu žalovaného (predloženie Zápisu o obhliadke vozidla a kalkulácie nákladov na opravu – program AUDATEX) nebolo možné pre rozhodovanie súdu prvej inštancie a obdobne ani odvolacieho súdu akceptovať a to s ohľadom na procesnú úpravu § 153 CSP (viď ods. 14.1. až 14.4.) a tiež § 383 CSP, podľa ktorého je odvolací súd viazaný skutkovým stavom, ktorý zistil súd prvej inštancie. K tomuto odvolací súd tiež udáva, že pokiaľ žalovaný nesúhlasil s výškou škody za opravu (vyúčtovaná riadnym daňovým dokladom a podporená kalkuláciou opravy), tak mal možnosť navrhnúť vyk(§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.)onanie príslušného znaleckého dokazovania, respektíve zabezpečiť si vlastný súkromný znalecký posudok (§ 207 a § 209 CSP), prípadne mohol včas použiť na podporu svojho stanoviska iné dôkazy, čo sa však nestalo.

26. Podľa § 11 ods. 6 Zákona o PZP (Práva a povinnosti poisťovateľa): „Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť, alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.“

27. Podľa § 11 ods. 7 a 8 Zákona o PZP (Práva a povinnosti poisťovateľa) : „(7) (Poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu

povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia a (8) Ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.“

28. Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva nepochybne povinnosť poisťovateľa plniť v stanovenej lehote, teda do 15 dní po skončení šetrenia škodovej udalosti. Uplynutím tejto lehoty sa poisťovateľ dostal do omeškania splniť povinnosť riadne a včas a keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má poškodený právo požadovať od poisťovateľa popri plnení úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Odvolací súd zastáva názor, že ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. má povahu sankcie za nesplnenie povinnosti uvedenej v § 11 ods. 6 citovaného zákona poisťovateľom a má pôsobiť aj preventívne na to, aby poisťovateľ prešetril škodovú udalosť a oznámil poškodenému výsledok tohto šetrenia a rozsah poistného plnenia v určenej lehote. Pokiaľ však poisťovateľ oznámil v zákonnej lehote, že nebude plniť, prípadne že bude plniť len čiastočne, nezbavuje ho to povinnosti v prípade úspechu poškodeného v súdnom konaní, zaplatiť poškodenému aj úroky z omeškania, lebo svoju povinnosť riadne prešetriť škodovú udalosť a plniť v zákonnej lehote, t.j. v lehote 15 dní po skončení prešetrovania škodovej udalosti, nesplnil. Judikáty, na ktoré žalovaný poukázal vo svojom odvolaní, boli medzičasom prekonané ďalšou a dnes už všeobecne známou rozhodovacou praxou, ktorá na rozdiel od žalovaným prezentovanej judikatúry už rozlišuje omeškanie za oneskorené nepeňažné plnenie podľa § 11 ods. 6 Zákona o PZP a nárok na úrok z omeškania za oneskorené peňažné plnenie podľa ods. 7 Zákona o PZP (poistné plnenie – náhrada škody), ktoré malo byť v plnom rozsahu poškodenému uhradené v lehote 15 dní od skončenia šetrenia udalosti.

29. Žalobca bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, preto vychádzajúc z obsahu § 255 ods. 1 CSP, bolo správne a zákonné aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o povinnosti žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 100% (výrok II).

30. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a to tak, že plne úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešnému žalovanému právo na nahradenie trov konania v rozsahu podľa pomeru jeho úspechu v odvolacom konaní, t.j. v plnom rozsahu.

31. O výške nároku žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne samostatným uznesením poverený súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

32. V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).